

1^η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΕ-ΟΤΑ

ΠΕΜΠΤΗ 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2008

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Ενημέρωση
2. Εγγραφές Συλλόγων
3. Πορεία αιτημάτων Κλάδου
4. Η πρόταση της ΠΟΕ-ΟΤΑ για τους όρους αμοιβής και απασχόλησης στις Δημοτικές Επιχειρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο Νίκος ο Αδαμόπουλος.

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: (Μιλάει χωρίς μικρόφωνο)

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι γι' αυτό, είναι μεταβατικό στάδιο.

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: (Μιλάει χωρίς μικρόφωνο) ... να μην υπάγονται σ' εμάς; Η ... που έχει τη δικιά της Ομοσπονδία, θα γίνει μια συζήτηση για να διαμορφώσουμε από κοινού ένα πλαίσιο ... σχεδιασμού; Υπάρχει πρόταση ότι πολλές ΕΥΑ τώρα βάση με το νόμο που υπάρχει της καθαριότητας. Έχει παρθεί κάποια πρόβλεψη γι' αυτό;

Και υπάρχουν ορισμένα ζητήματα

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο Νίκος ο Αδαμόπουλος έχει το λόγο.

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Λοιπόν, συνάδελφοι, νομίζω ότι σαν πρώτη κουβέντα που κάνουμε στο Γενικό Συμβούλιο για τη νέα χρονιά, θα έπρεπε να είμαστε λίγο πιο γενικοί, δηλαδή με την έννοια ας πούμε, ότι δεν μπορεί δηλαδή να αναλωθούμε τώρα να συζητάμε για ορισμένες πλευρές, για το γάλα για το έτσι, εδώ Γραμματείς πέφτουν από τα μπαλκόνια, Χρηματιστήρια μιλάνε για μαύρη Δευτέρα.

Διαμορφώνεται δηλαδή μια κατάσταση, θέλω να πω το εξής, ότι δεν μπορούμε να συζητάμε λες και τέλος πάντων τα πράγματα κινούνται όπως τα ξέραμε και χθες ή ότι εδώ πέρα είμαστε ένα μικρόκοσμος κλεισμένος στη γυάλα του και δεν βλέπουμε ...

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Τι υπονοείς, θα πηδήξει κανένας από εμάς από το μπαλκόνι;

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Το ζήτημα είναι δεν ξέρω αν φτάσουμε στο σημείο να τους πετάμε εμείς από τα μπαλκόνια και πόσο σύντομο είναι αυτό. Προς το παρόν πηδάνε από μόνοι τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η συναδέλφισσα Βενετσάνου Ελευθερία είναι παρούσα.

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Έλεγα, λοιπόν, το εξής, ότι η συζήτηση που πρέπει να κάνουμε για το πρόγραμμα δράσης συνολικά και το πώς πρέπει να ξεκινήσουμε τη χρονιά, θα πρέπει να δούμε ορισμένα στοιχεία του γενικότερο τοπίου που διαμορφώνεται.

Και αυτό πραγματικά θα πρέπει να μας ανησυχεί όλους μας. Δεν είναι τυχαίο δηλαδή ότι αυτή την εβδομάδα και δεν μπορεί δηλαδή να περνάει απλώς σαν φιλολογία, ότι μιλάνε για ένα οικονομικό κραχ σε παγκόσμιο επίπεδο που πιθανόν να προσεγγίσει την κατάσταση του '29, ότι έχει ξεπεράσει πλέον και την ύφεση η παγκόσμια οικονομία του '70-'73 και παρ' όλες τις παρεμβάσεις της Κεντρικής Τράπεζας της Αμερικής και τις προσπάθειες των Ευρωπαίων να παρέμβουν σ' αυτή την κατάσταση, δεν φαίνεται να ξεμπλέκουν εύκολα.

Αυτό απ' ότι καταλαβαίνετε θα έχει σημαντικές και σοβαρές επιπτώσεις και στην ελληνική οικονομία με ότι προσπάθειες και αν κάνουν και κατά συνέπεια και σημαντικά ζητήματα σε σχέση με το τι θα διαπραγματευτούμε και πώς θα πρέπει να διαμορφώσουμε μία λογική και πολιτική αντίληψης πλέον σαν συνδικαλιστικό κίνημα διαπραγματεύσεως.

Όλοι λίγο – πολύ καταλαβαίνουμε ότι ο καπιταλισμός Καζίνο, ότι η αυτονομία του χρηματιστηριακού κεφαλαίου που πλέον έφαγε ομόλογα, ιστορίες κλπ. έχει μπει και στις πρώτες ανάγκες, στα είδη διατροφής δηλαδή, στο σάρι, στα πάντα. Το ότι ο δείκτης καταναλωτών που δείχνουν, ας πούμε, ένα 3% αύξηση της ακρίβειας ή του πληθωρισμού δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Υπάρχουν βασικά είδη της λαϊκής οικογένειας σήμερα που έχουν ξεπεράσει το 80%, ότι δεν συνυπολογίζουν σ' αυτά τα 200 που μετράνε τομείς υγείας, παιδείας κλπ. κλπ. Δεν θέλω να κάνω μεγάλη ανάλυση, αλλά χρειάζεται σοβαρά συνάδελφοι, χρειάζεται απ' όλους μας να δούμε μια σειρά

καινούργια στοιχεία σε όλο το πολιτικό και οικονομικό σύστημα που διαμορφώνεται σήμερα, ώστε να μπορούμε να συζητήσουμε πιο συγκεκριμένα για την παρέμβαση και τη δράση μας.

Γιατί πραγματικά είμαστε σε μία πολύ κρίσιμη φάση και περίοδο και βαθιά πιστεύω ότι αν το επόμενο διάστημα, το σύντομο διάστημα και δεν το προσδιορίζω μόνο μέσα σε δυο μήνες, το εργατικό κίνημα σε όλες του τις παραλλαγές, πολυμορφίες και διαστάσεις δεν παίξει σοβαρό ρόλο, θα δούμε πράγματα που δεν θα τα έχουμε ξανά γνωρίσει, για όλων μας το μέλλον και εμάς και των παιδιών μας κλπ.

Και θέλω να το πάρετε πάρα πολύ σοβαρά υπόψη σας αυτό όλοι, για να μπορέσουμε να κάνουμε μια συζήτηση ουσιαστική. Δεν θέλω να γενικολογήσω άλλο. Έρχομαι στα συγκεκριμένα.

Την ίδια περίοδο για μας στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης εξελίσσεται η συζήτηση σε όλους τους Δήμους βάση με το νέο Κώδικα και το ξέρετε όλοι για τα επιχειρησιακά προγράμματα της 4ετίας. Δεν ξέρω αν έχετε ρίξει μια ματιά το τι συζήτηση γίνεται γι' αυτά στη βάση τι στόχους, με ποιος όρους, στα πλαίσια ποιας ανάπτυξης, με ποιες εταιρείες και τέτοια, θα μας καθορίσει και σ' εμάς τα σημεία, τα οποία πρέπει να παρέμβουμε και συνολικά σαν Ομοσπονδία, αλλά και ειδικά στα Σωματεία.

Δέστε, λοιπόν, συγκεκριμένα, έχουμε μία περίοδο που τώρα θα αποφασιστεί στην πλειονότητα των Δήμων εάν θα προχωρήσουν με το μοντέλο των επιχειρήσεων, των ΣΔΙΤ, τις Ανώνυμες Εταιρείες, εάν κάποιες υπηρεσίες τις κάνουν Κοινωφελείς κλπ.

Χρειάζεται, λοιπόν, να δούμε όχι μόνο πώς κάθε Σωματείο και πώς αντιλαμβάνεται θα παρέμβει και το τι του κόβει να κάνει στη συγκεκριμένη φάση. Χρειάζεται ένας συνολικός σχεδιασμός και μια συνολική παρέμβαση της Ομοσπονδίας άμεσα.

Εγώ βρίσκω ενδιαφέρουσα την ιδέα που βάζει και η ΔΑΣ εκεί αρχές Φλεβάρη να γίνει μια συνολική παρέμβαση για το ζήτημα των επιχειρήσεων με τη λογική που έχουμε βάλει, που υπάρχει και στο πρόγραμμα δράσης που ψήφισε και η ΠΑΣΚΕ, να βοηθήσουμε όλα τα Πρωτοβάθμια Σωματεία να παλέψουν ενιαία και αποτελεσματικά αυτά τα στοιχεία.

Θα πρέπει να γίνει, πώς να το πούμε, μήνας αγώνας, ανοίγοντας συνολικά σ' αυτό το ζήτημα, εκεί που δεν το έχουν ανοίξει και τα πρωτοβάθμια γύρω απ' αυτό το ζήτημα. Κλείσιμο των επιχειρήσεων, αποφάσεις μεταφορά προσωπικού, διαπραγμάτευση και για όλα αυτά τα ζητήματα και των Συλλογικών Συμβάσεων των Επιχειρήσεων και τέτοια.

Εάν δεν το κάνουμε τώρα και το αφήσουμε τέλος πάντων να βγάσουμε κάποιες ανακοινώσεις συμπαράστασης εκεί που θα σκάνε σκόρπια δεξιά και αριστερά κάμποιοι αγώνες, θα έχει ήδη παγιωθεί μια κατάσταση σε ένα τελείως αρνητικό συνολικά στο χώρο της Αυτοδιοίκησης και δεν θα μπορέσουμε να παρέμβουμε τίποτα και εμείς θα συζητάμε πάλι για ορισμένα περιφερειακά ζητήματα.

Κατά συνέπεια νομίζω ιεραρχικά αυτή την περίοδο θα πρέπει να ανοίξει αυτό το ζήτημα με ένα σχεδιασμό, με μια συγκεκριμενοποίηση, με μια εξειδίκευση και με μια σειρά μορφές. Δεν θέλω να πω μια σειρά ιδέες που υπάρχουν και έχουν συζητηθεί, μπορούν να βρεθούν και άλλες, αλλά νομίζω άμεσα να παρθεί σαν τέτοια απόφαση από το Γενικό Συμβούλιο, να εξειδικευτεί στη Εκτελεστική Επιτροπή και να προχωρήσουμε σε μια τέτοια κατεύθυνση.

Δεύτερη πλευρά, το ασφαλιστικό που έτσι κι αλλιώς έχει ανοίξει, παρ' όλο που αναστάλθηκε ας πούμε, λόγω της φιλοξενίας του Μαγγίνα με το αναψυκτήριο εκεί πέρα, αντικειμενικά βρισκόμαστε τώρα πάλι σε μια νέα περίοδο. Πιστεύω πιο επιθετικά η Κυβέρνηση, που βρίσκεται σε μια κρίση εμπιστοσύνης, κατάρρευσε μέσα στο α' τρίμηνο θα περάσει απέναντι στα δικαιώματα των εργαζομένων και στις τομές τις αντεργατικές που θέλει να κάνει, διότι θέλει να δώσει εξετάσεις στους από πάνω καθοδηγητές της, στους πραγματικούς εκβιαστές της, που είναι οι Αμερικάνοι και οι άλλοι παράγοντες και δεν είναι τίποτα τσόντες που τις πηγαίνει ο Αναστασιάδης, απ' αυτά βρίσκονται πίσω όλα αυτά τα πράγματα και θα προσπαθήσει να δώσει εξετάσεις να κρατηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο στην εξουσία.

Μ' αυτή την έννοια πιστεύω ότι την επόμενη περίοδο θα βρεθούμε σε μια συνολική πολύ πιο γρήγορη, πολύ πιο βίαιη αντεργατική επίθεση με αφορμή το ασφαλιστικό, τις παρακολουθήσεις, χίλια δυο πράγματα.

Κατά συνέπεια εμείς πρέπει να προετοιμαστούμε γι' αυτό και όχι μια συμβολική και τυπική συμμετοχή μας σε ένα συλλαλητήριο 13 του μήνα που τελειώνει εκεί, αλλά να ανοίξει όλος αυτός ο κύκλος και κυρίως να συγκεντρωθούμε το τι σημαίνει ασφαλιστικό για μας στο χώρο.

Εγώ δεν νομίζω ότι θα υπάρξει άμεσα μία ρύθμιση για τα βαριά και ανθυγιεινά έστω αυτή που την έχουμε σχολιάσει και ζητήσει. Θα πάει συνολικά πακέτο με όλο το σχέδιο. Όπως επίσης πιστεύω για μας το ζήτημα του ασφαλιστικού πέρα απ' αυτή την πλευρά έχει να κάνει με τους χιλιάδες ανασφάλιστους που φορτώνονται οι Δήμοι σήμερα με τα STAGE.

Έχει να κάνει με τους χιλιάδες και αυτή είναι η νέα μορφή απασχόλησης στους Δήμους ατομικές συμβάσεις εργασίας, ο Βασίλης τους λέει ημερομίσθιους, αλλά πλέον είναι ατομικές συμβάσεις εργασίας, μιλάμε για πολλές χιλιάδες με δελτίο παροχής, που δεν έχει καμία έννοια, καμία Συλλογική Σύμβαση, αυτό συνολικά κινείται παγκόσμια.

Και εκεί ήταν η ουσία της ερώτησής μας εάν η σύμβαση με τη μία ή την άλλη μορφή που θα υπογράψουμε θα λέει τον όρο, ότι ανεξαρτήτως σχέσης εργασίας όλοι οι εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις, Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου πληρώνονται μ' αυτούς τους όρους.

Και υπάρχει δεδομένο, το είχα πει και σε ένα προηγούμενο Γενικό Συμβούλιο, καθορίστηκε και ο τρόπος ατομικής σύμβασης σε κλάδους Μισθωτούς Μηχανικούς που πληρώνονται με δελτίο παροχής, διότι εμείς μπορεί να υπογράψουμε μία σύμβαση για τις Κοινωνικές Επιχειρήσεις για 2-3 που θα έχουν αορίστου χρόνου, αλλά ξέρετε τις φτιάχνουν με βασικό σκοπό η μάζα να είναι με ατομικές συμβάσεις εργασίας.

Κατά συνέπεια μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, είναι σε όλους μας γνωστό, ξέρουμε ότι αυτές τις εγκρίσεις παίρνουν και αυτό είναι το καινούργιο μοντέλο εργασίας σήμερα που θέλουν να παρουσιάσουν. Κατά συνέπεια αν δεν χτυπήσουμε εμείς για το ασφαλιστικό μαζί με τα STAGE και ό,τι άλλο φασούλι προκύψει την επόμενη περίοδο, δεν έχει κανένα νόημα να συζητάμε, ας πούμε, για μας που είχαμε κάποια δικαιώματα να διατηρήσουμε αυτά και οι επόμενες γενιές δεν θα έχουν τίποτα.

Αυτά, λοιπόν, είναι άμεσα ζητήματα πάλης για μας. Εκεί θα πρέπει εμείς σαν ένα δεύτερο και σημαντικό στοιχείο που είναι το κεφάλαιο

των εργασιακών σχέσεων, το σταμάτημά τους, την τακτοποίησή τους, τη μονιμοποίησή τους, όπως θέλετε πέστε τους που θα δώσουμε τη μάχη, που είναι μάχη όχι μόνο για τις εργασιακές σχέσεις, για μισθολογική μάχη, είναι και μάχη πρώτα απ' όλα για τα ασφαλιστικά δικαιώματα όχι μόνο τα δικά μας, αλλά και των επόμενων γενιών.

Ταυτόχρονα με μία μάχη που θα πρέπει να δοθεί, που εδώ πέρα θα πρέπει να ζητήσουμε και σύμμαχους την κοινωνία στην προσπάθεια αυτή που σας είπα στα επιχειρησιακά προγράμματα με τις ιδιωτικοποιήσεις, τα ΣΔΙΤ και τις ανώνυμες εταιρείες που προσπαθούν όλα να τα περάσουν σε μία ανταποδοτικού χαρακτήρα διαδικασία.

Τελειώνοντας συνάδελφοι, νομίζω είναι σωστό και πραγματικά με εντυπωσίασε που το έπιασες, ότι τα ζητήματα τα μισθολογικά αν πάρουμε υπόψη μας την τελευταία 20ετία έχουμε χάσει το 50% των αποδοχών μας και ενημερωτικά να σας πω, μου έκανε εντύπωση ότι συνάδελφοι στη Σερβία μας είπαν, ότι μετά από τρεις μήνες κινητοποιήσεις υπογράψανε 54% αυξήσεις.

Λοιπόν, ήταν εντυπωσιακό δηλαδή, βέβαια δεν μπήκαμε σε λεπτομέρειες, οι μισθοί βέβαια ξεκινάνε από 250,00 € σε δικά μας λεφτά εκεί πέρα. Αλλά εμείς ένα ανάλογο ποσό έχουμε χάσει αυτή την 20ετία. Κατά συνέπεια θα πρέπει να ξεφύγουμε από τη λογική ότι καθορίζει έναν πληθωρισμό μαϊμού η Κυβέρνηση που σας είπα του 3%, μια παραγωγικότητα που λείει τόσο και τέλος πάντων κάθε χρόνο πάμε για 20,00 € και 30,00 €.

Θα πρέπει επιθετικά και δυναμικά να φέρουμε πλέον το αίτημα που είχε γίνει αποδεκτό απ' όλη την κοινωνία του 1.400,00 € εισαγωγικό μισθό και μπορούμε με 100.000 επιχειρήματα, τρόπους κλπ. να το επιχειρηματολογήσουμε και να το τεκμηριώσουμε και να το κάνουμε σημαία του αγώνα μας.

Και αν δείτε συνάδελφοι, ας πούμε, έκανα κάποιους υπολογισμούς, δεν είναι κάτι μακρινό. Εάν, λοιπόν, δείτε, δεν είναι μακριά, ένας ΥΕ βάση με τη Συλλογική Σύμβαση που παρουσιάζει ο Θέμης εκεί πέρα είναι γύρω στα 1.278,00 € μικτά, μαζί με το επίδομα ειδικής απασχόλησης και τα έξοδα κίνησης.

Δεν είμαστε μακριά δηλαδή να βάλουμε μία αύξηση που ποσοστιαία τέλος πάντων ξεπερνάει το 15% με 17% για φέτος, που

μεταφράζεται σε 100,00 € - 150,00 €, δεν είναι μακριά, δεν είναι κάτι δηλαδή που βγαίνει έξω.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, αυτό θα πρέπει να το κάνουμε σημαία και για τη Συλλογική Σύμβαση αυτή που θα συζητήσουμε και σαν μισθολογικές αυξήσεις του κλάδου και συνολικά. Διότι εάν δεν το κάνουμε αυτό αντικειμενικά δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τη σημερινή πραγματικότητα. Και δεν είναι τυχαίο, ότι αυτό πρέπει να το ωριμάσουμε, αλλιώς θα πηγαίνουμε με τα δεδομένα συνάδελφοι.

Έτσι, λοιπόν, κλείνοντας αυτά τα τρία ζητήματα νομίζω μέσα σ' αυτό το τοπίο θα πρέπει να συγκεκριμενοποιηθούν, να μπούνε ημερομηνίες, να γίνει μια προσπάθεια να αναδειχθούν όσο το δυνατόν καλύτερα στα σωματεία και να δυναμώσει μια πολιτική συνδικαλιστική συζήτηση γύρω απ' όλα αυτά τα ζητήματα και να ξεκινήσουμε δυναμικά το άμεσο διάστημα. Μην πάμε σε ένα χρόνο ρουτίνας, διότι θα έρθουν πράγματα και μετά δεν θα μπορούμε να συζητήσουμε τίποτα.

Τέλος για τις επιχειρήσεις δυο κουβέντες. Θεωρώ λάθος τη λογική να πάμε, ότι τέλος πάντων ξεκινάμε από το επίπεδο που έχουν οι υπόλοιποι και συζητάμε μ' αυτό και όχι κάθε φορά που πάμε να διαπραγματευτούμε να μην θέτουμε το παραπάνω. Δηλαδή συζητώντας για τη Συλλογική Σύμβαση συνάδελφοι δεν είναι λάθος ζητάμε αναγνώριση όλης της προϋπηρεσίας από τον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, από τις επιχειρήσεις και μη.

Βρισκόμαστε μπροστά σε φαινόμενα να έρχεται συνάδελφος ας πούμε παράδειγμα Λογιστής που έχει δουλέψει, που του παίρνεται η εμπειρία για να προσληφθεί, να έχει 20 χρόνια στον ιδιωτικό τομέα και να μπαίνει με μισθό εισαγωγικό λες και δεν έχει ξανά δουλέψει αυτός ο άνθρωπος. Το ίδιο ισχύει και για τους υπόλοιπους. Είναι ένα συλλογικό θα μου πείτε αίτημα.

Αλλά από τη στιγμή που διαπραγματευόμαστε, ένας οδηγός Σπύρος, προσλαμβάνεται και παίρνεται υπόψη η εμπειρία στους διαγωνισμούς. Η εμπειρία γιατί παίρνεται υπόψη μόνο για τα μόρια, για το μισθό του δεν θα παίρνεται.

Γιατί δηλαδή αυτό το πράγμα εμείς δεν τολμάμε να το πούμε. Γιατί να μην μιλάμε και υπάρχουν και άλλες πλευρές σ' αυτό το πράγμα ας

πούμε, να μην μιλάμε για ένα επίπεδο διαπραγμάτευσης πάνω από τα όρια της σύμβασης που μας επιβάλανε να υπογράψουμε. Γιατί τι υπογράψαμε με τη σύμβαση; Την εφαρμογή της εισοδηματικής πολιτικής.

Κατά συνέπεια γιατί να αποδεχτούμε αυτό και να μην ξεκινήσουμε αντίστροφα, ότι θα υπογράψουμε συμβάσεις μας με τους αγώνες μας και τις παρεμβάσεις μας παραπάνω από τα όρια που βάζει κάθε φορά η κεντρική εισοδηματική πολιτική. Και θα πιέζουμε από τα κάτω προς τα πάνω, όχι από πάνω θα μπαίνει ως πούμε η ταφόπλακα και θα καθορίζει τις υπογραφές μετά στη συνέχεια.

Μ' αυτή, λοιπόν, την αντίληψη θα πρέπει να κινηθούν και η διαδικασία και η επεξεργασία των συμβάσεων.